Şah la rege !

On Mai 12, 2016

Ia în considerare posibilitatea de a muta în orice direcție o singură pătrățică, dar care să aibă însemnătate într-o lecție de verificare și apreciere de sine.

Ce imensă putere de sugestie zăcea latentă, încă de pe atunci, în creierul meu, în acest conductor de energie pus în legătură cu tot ceea ce mă definea în baza unei înțelegeri de cooperare între certitudine și așteptare? Ce fel de descătușare a minții putea să introducă esențialitatea, ideea de coabitare totală a două entități atât de asemănătoare dar și atât de diferite, între mine și proiecția unei superiorități absolute?

Ce proprietate a materiei de transfigurare, prin forma și schimbarea unui potențial constant de referință, putea fi măsurată prin asocierea cu un câmp de cunoaștere care varia periodic în timp? În ce mulțime a valorilor unei variabile reale se putea dezvolta o nouă claritate, o nouă proiecție a viitorului, spre binele meu, fără a influența rezultatul final al câtorva ani de viață plini de experiențe intuitive, nu doar reale?

Puterea de a vorbi cu mine însumi, veșnic scormonitoare, într-un excelent *exercitium mentale* , fără mijlocirea vreunei viziuni cu potențial constant de determinare, regăsindu-mă tot mereu acel de odinioară, un oarecare *incognus* înainte de știut, era rezultatul unui joc absurd împotriva mea. Era confirmarea disponibilității de a mă acomoda în fața provocărilor mari sau mici pe care le implica capacitatea de a mă plasa în spațiul nelimitat al psihicului.

Leadership: Ești afectat de receptarea unei realități cu vădite caracteristici metafizice în care îți poți regăsi posibile puncte de congruență cu o obsesie care te determină la reflecție în compunerea unui joc ce-și explorează la infinit posibilitățile de expresie?

Iar această complexitate a cufundării în mine însumi, de care era în stare s-o depășească numai un maestru al șahului, ca un Kasparov, ca un Karpov, îmi oferea ocazia de a mă întâlni într-o partidă memorabilă cu un *homo obscurissimus* . Se justifica astfel plasarea mea de-a lungul unei imitații a dimensiunii realității, în virtutea că peste tot opera un soi de înlănțuire cauzală ce-mi dilua esența într-o compunere de noi forțe, făcând-o mai ușor de înțeles.

Manifestam aceeași stare de spirit ca cea a Doctorului B din opera lui Stefan Zweig, smuls violent din normalul acceptat, neavând altceva decât jocul acesta absurd, numit șah. Ceva în mine voia să-și dovedească dreptatea și nu aveam de combătut decât pe celălalt din mine.

Singurul joc ce-și explora la infinit posibilitățile de expresie, printr-o interpretare forțată a situației reale de câștig, avea drept miză principală atacul dublu: mai întâi îmi găseam un motiv bun să-mi reproșez o anumită vină, apoi îmi căutam o scuză pentru că mi-a scăpat varianta cea mai bună de a mă evalua la adevărata valoare.

Era un fel de obsesie năucitoare care nu îmi ataca doar creierul, nu doar psihicul necesar desăvârșirii percepției unui statut de învingător, într-o fază de derută precedată de luciditate, părând mai degrabă o sforțare a spiritului de felul unei experiențe la limita paranormalului, ci mă menținea în limitele înguste ale unui careu invariabil.

Ah, Şah la Rege ! Regret, dar nu era niciun șah, eram apărat de un nebun.

Leadership: Te afli în punctul de unde începe și se sfârșește acea acțiune unică de punere în mișcare a tuturor contrastelor, al cărui unic exponent este remiza?

Leadershipul, în faza de supraofertă de informație revelatoare, asupra cărora își focalizează atenția numai ființele individuale, cele ce experimentează fiorul rece al insuportabilului *„ Who The Hell Am I ? "*, are ca primă arie de acoperire acea putere de incursiune într-un joc cu dublu profil: un profil care utilizează o piesă de tip „Rege" și un profil care utilizează o piesă de tip „Nebun". Două contraste care se atrag și totodată se resping.

Regele simbolizează bătălia omului cu existența, varianta lui pozitivă, dorind să își biruiască lăuntrul strigării patimilor departe de lume, dominat de tendința exponențială de evadare din real, dar totodată atașat unei continue și îndestulătoare provocări la luptă împotriva lui însuși.

Nebunul, dovedindu-se de multe ori singura soluție firească, este alunecarea omului în demență. Este starea psihică pe care derapajele inacceptabile ale experiențelor personale o creează în fiecare moment al vieții, împingându-l să nu mai judece lucid. În același timp nebunul poate reprezenta determinantul acelei stări de veghe care îți permite să te focalizezi asupra punctelor de referință ale propriei ființe care nu sunt suficient de bine dezvoltate pentru a-ți asigura un echilibru moral și emoțional, optim și sigur.

Leadershipul gândit în termeni de "pion contra rege" are semnificația unui drum inițiatic spre acea cunoaștere de sine revelată de conștiința putinței de a alege între a elimina egoul care-și cere dreptul de a fi cel mai tare, și de a păstra doar starea de liniște interioară, indiferent că întâmpini succesul sau eșecul.

Remiza se mai consideră atunci când regele nu este în șah, dar orice mutare ar face, ar intra în șah. Omul care intenționează să-și domine caracterul și să câștige avans în procesul cunoașterii de sine, de care oricum va fi silit să se lovească, spre a se conecta o zonă nouă de manifestare, întotdeauna va încerca să găsească acea constantă definitorie care anulează capacitatea Nebunului de a da Şah.

Sensul unei descoperiri apropiată de acea înălțime a înțelepciunii care condiționează o îmbunătățire a stării de spirit, reclamă neobosit acel "altceva" al tău într-o meta-lume, pe pătrățele albe și negre ale anticipărilor creatoare, de unde începe și se sfârșește acea acțiune unică de punere în mișcare a tuturor contrastelor, al cărui unic exponent este împăcarea, remiza, ca termen al unei înțelegeri mai adânci.

A-ți păstra acea stare de spirit proprie leadershipului care îndeamnă la o atitudine de superioritate, înseamnă să te împaci cu cine ai fi putut fi atunci când ai gândit și ai acționat ca și când ai fi fost altcineva.

Creierul matematic și strategic al marelui joc, catalizatorul cel mai puternic a sferei de putere psihică, este responsabil, în această privință, de spectacolul unei combinații de mutări cheie, făcând obiectul acceptului de validare a unei logici de tipul *„ mută în orice direcție o singură pătrățică, dar care să aibă însemnătate într-o lecție de verificare și apreciere de sine "*.

Şah la rege se produce atunci când încerci să-ți combați alter-egoul într-un excelent *exercitium mentale* , fără mijlocirea vreunei viziuni cu potențial constant de determinare, regăsindu-te tot mereu acel de odinioară, un oarecare *incognus* înainte de știut. Este rezultatul unui joc absurd împotriva propriei tale ființe. Este confirmarea disponibilității de a te acomoda în fața provocărilor mari sau mici pe care le implică capacitatea de a te plasa în spațiul nelimitat al psihicului.

Source: https://neculaifantanaru.com/sah-la-rege.html